

14 . Bozânta Mică | Comuna: Recea | Județ: Maramureș | Punct: “Grind” | Anul: 2014

Anul: 2014

Cod RAN: 106425.01

Perioade: Preistorie, Antichitate, Evul Mediu

Epoci: Epoca bronzului, Epoca romană târzie, Epoca medievală târzie

Tipuri sit: descoperire izolată

Categorii sit: Domestic

Autori: Marius Vasile Ardeleanu, Bogdan Bobâna, Raul-Vasile Cardoș, Dan Pop, Ioan Stanciu

Instituții: Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Maramureș, Baia Mare, Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Maramureș, Baia Mare, Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Maramureș, Baia Mare, Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Maramureș, Baia Mare, Institutul de Arheologie și Istoria Artei, Cluj-Napoca

Raport

Data de început a campaniei: 15.09.2014

Data de sfârșit a campaniei. 17.10.2014

Localitatea Bozânta Mică este situată la 15 km vest de Baia Mare și la 5 km nord-vest de drumul european E 58, între râurile Someș și Lăpuș. Locul de hotar, numit de localnici „Grind” sau “Grindul Alb”, se găsește în partea nord-vestică a localității, spre Arieșu de Câmp, la circa 150 m vest de malul stâng a Lăpușului și la 1,2 km sud-est de confluența acestuia cu râul Someș. În acest punct, cu prilejul mai multor cercetări de suprafață, prima dintre ele efectuată de dr. Ioan Stanciu în anul 1992, au fost descoperite numeroase fragmente ceramice datând din epoca bronzului, epoca romană și medieval timpurie.

Proiectul de cercetare arheologică a sitului de la Bozânta Mică “Grind” a fost inițiat, în anul 2008, de Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Maramureș în colaborare cu Institutul de Arheologie și Istoria Artei din Cluj-Napoca și are ca principale obiective cercetarea integrală a sitului, salvarea, protejarea,

conservarea, restaurarea și valorificarea complexă a rezultatelor toate acestea urmând să contribuie la mai buna cunoaștere a epocii bronzului, epocii romane și perioadei medieval timpurii din bazinul inferior a Lăpușului. Primele cercetări arheologice sistematice au fost desfășurate în anul 2009, urmate apoi, an de an, de alte campanii de cercetare (2010-2013).

Campania arheologică din anul 2014 s-a desfășurat în perioada 15.09 – 17.10, conform Autorizației pentru cercetare arheologică sistematică nr. 77/2014, emisă de Ministerul Culturii. Colectivul de cercetare a fost alcătuit din: dr. Ioan Stanciu – responsabil științific de șantier (Institutul de Arheologie și Istoria Artei Cluj-Napoca), dr. Marius Ardeleanu, Raul Cardoș, dr. Dan Pop, Bogdan Bobâna (Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Maramureș). În vederea realizării practicii de specialitate, în acest an, în campania arheologică, a participat și Dragoș Conțiu, student anul I la Secția Arheologie din cadrul Universității Babeș – Bolyai din Cluj Napoca.

În anul 2014 au fost trasate și cercetate două secțiuni și șase casete. S I/2014 a fost trasată paralel cu drumul de acces dinspre punctul Grind spre râul Lăpuș, la o distanță de 1,8 m de aceasta, pe direcția nord-sud, cu dimensiunile de 68,5 x 2 m. Pentru recoltarea cât mai exactă a materialului arheologic, dinspre nord spre sud a fost realizat un caroiș din doi în doi metri. În vederea verificării întinderii spre vest a complexului arheologic nr. 143, în dreptul caroului 44-46, pe latura vestică a SI/2014, cu un martor stratigrafic de 0,5 m, pe direcția est – vest, a fost trasată SII/2014, având dimensiunile de 10 x 1 m. Pentru cercetarea integrală a unor complexe arheologice au fost trasate și șase casete. În vederea identificării unor posibile complexe arheologice, caseta 1 (C1/2014) a fost trasată paralel cu SI/2014, la vest de aceasta, cu un martor stratigrafic

de 0,5 m, în dreptul carourilor 8-14, având dimensiunile de 6,5 x 5 m și orientarea nord-sud. Pentru verificarea eventualei extinderi spre vest a complexului nr. 140, spre vest de SI/2014, cu un martor stratigrafic de 0,2 m (ulterior desființat), s-a trasat caseta C2/2014. Aceasta a fost orientată pe direcția nord – sud și a avut dimensiunile de 6,5 x 5 m. Pentru cercetarea integrală a complexului 144, spre vest de C1/2014, paralelă cu aceasta, pe direcția nord – sud, cu un martor stratigrafic de 0,2 m (ulterior desființat) s-a trasat caseta C3/2014, cu dimensiunile de 2 x 1,5 m. Pentru cercetarea integrală a complexului 142, spre est de SI/2014, paralelă cu aceasta, pe direcția nord – sud, cu un martor stratigrafic de 0,2 m (ulterior desființat) s-a trasat caseta C4/2014, cu dimensiunile de 2,2 x 1,2 m. Pentru cercetarea integrală a complexului 149, spre nord și sud de SII/2014, paralele cu aceasta, pe direcția est – vest, cu câte un martor stratigrafic de 0,2 m (ulterior desființate) s-au trasat casetele C5/2014 și C6/2014. C5/2014, situată la nord de SII/2014 a avut dimensiunile de 4 x 1 m, iar C6/2014, situată la sud de SII/2014, a avut dimensiunile de 4 x 2 m.

Stratul superior (vegetal și arabil) a fost săpat mecanizat cu ajutorul unui buldo-excavator. De la această adâncime (25-30 cm), săpătura a fost efectuată manual, cu ajutorul muncitorilor angajați. Metoda de săpătură folosită a fost cea bazată pe straturi și răzuiri succesive, fiecare strat săpat având o „pană de hârleț” (cca 15 cm), iar complexele identificate au fost secționare, desenate și fotografiate. Suprafața totală cercetată în campania din 2014 a însumat 226 m².

Stratigrafia se prezintă în felul următor: sub un strat vegetal de câțiva centimetri (3-5), urmează stratul arabil, de culoare cafeniu-nisipos (grosime medie 20-25 cm). De la 25-30 cm adâncime urmează un strat de pământ de culoare neagră cu chirpic și cioburi, după care, de la 50-60 cm adâncime urmează un strat de pământ nisipos cu pietriș. Stratul de steril arheologic constă într-un nisip fin de culoare gălbuie, la fel ca și în cazul celorlalte secțiuni săpate la Bozânta Mică „Grind”. Cu excepția zonelor unde au fost surprinse complexe arheologice, nu s-a identificat un strat de cultură corespunzător celor trei epoci cunoscute din cercetările efectuate în anii anteriori.

În cursul cercetărilor arheologice din anul 2014 au fost identificate și cercetate 14 complexe arheologice. Dintre acestea, un complex arheologic aparține Epocii Bronzului (sec. XIII a. Chr.) și este reprezentat de un mormânt dublu de incinerare cu oasele depuse în urnă (Cx. 143). Cinci complexe (Cx. 137, 139, 142, 144-145), reprezentând gropi de tipul cu pereții arși și lutuiți, aparțin epocii romane - Barbaricum (sec. II-III p. Chr.). Cu excepția unui vas de dimensiuni mari (chiup), depus în Cx. 137, din care s-a păstrat doar treimea superioară a lui, din gropi s-a recoltat puțin material arheologic, marea majoritate a ceramicii fiind recoltată din strat. Se remarcă câteva fragmente de la vase de tip chiupuri, decorate cu linii drepte și în val, castroane lucrate la roată, din pastă fină, culoare cenușie, dar și câteva fragmente de la vase lucrate cu mâna, de la oale, din pastă grosieră, cu pietricele în pastă, culoare cărămizie, cu urme de ardere secundară. Patru complexe arheologice descoperite (Cx. 140, 146, 149-150) aparțin epocii medievale timpurii (secolul VIII p. Chr.), două dintre ele fiind locuințe sezoniere, iar două gropi de stâlpi de susținere a structurii locuințelor. Datorită lipsei vreunui inventar, un număr de trei complexe arheologice au atribuire culturală incertă. Pe lângă materialul ceramic descoperit, au apărut și câteva fragmente de zgură de fier, precum și o mărgea din piatră fragmentară, un cui din fier, mai multe greutatea din lut pentru pescuit și 24 de unelte (lame) și nuclee din silex.

Materialele arheologice și documentația foto și grafică se găsesc la Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Maramureș.

Informații suplimentare online

[Raportul 5301 din cronică.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
